

ZPRAVODAJ OBCE POLKOVICE

1/2021

Vydává obec Polkovice, nákladem 180 ks, pro občany obce ZDARMA do schránky.

www.polkovice.cz

Moje malé úvahy

Dívám se kolem sebe a je mi smutno z odcizení, které se mezi námi lidmi otevírá. Jsme schopni na sebe útočit kvůli rouškám, postojům k očkování, dodržování pravidel a nařízení, která z mého pohledu neslouží životu, která zasévají do srdcí lidí strach. Člověk znovu (jako tolikrát v dějinách) stojí proti člověku, bere do rukou kamení a... hodí? Zapomněli jsme, že my všichni jsme JEDEN. Že cokoli učiníme jinému člověku, činíme sami sobě.

Jistě, tato doba není vůbec jednoduchá. Mnozí z nás mají pocit, jako by se vytratila veškerá radost ze světa, ze života, jakoby zmizel smích, obyčejné a prosté štěstí, jakoby postupně mizelo veškeré světlo. Zároveň má současná situace potenciál ukázat nám a připomenout, na čem opravdu v životě záleží. Že to nejsou materiální a hmotné statky, ale úsměv, umění radovat se a těšit z maličkostí, podaná ruka, nabídnutí pomoci, laskavost, přijetí, schopnost nesoudit, nebát se, milovat. Vždyť láska a laskavost jsou nejmocnější silou ve vesmíru.

Jak může člověk ustát tuto těžkou dobu? Čím může přispět, aby Země byla opět krásným a šťastným místem k životu? Jak a čím může doplňovat své síly a své vlastní světlo? Každému z nás pomůže něco jiného. Někomu vycházky a pobyt v přírodě, někomu setkání s rodinou a přáteli, někomu poslech hudby, jinému zase četba knih či meditace. Já jsem začala tvořit, tentokrát místo básní skládám písně. Říkám jim léčivky, neboť mají za úkol hladit a léčit uši i duši. Děním se s vámi o text jedné z nich, neboť soucit a souznění jsou cestou, po které každý z nás může jít... pro sebe i ku prospěchu všech.

Lenka Olivová

SOUZNĚNÍ

Souznění je to, co světu schází,
souznění nám srdce otevírá,
souznění k lásce cestu dláždí,
souznění soucitem začíná...
soucitem začíná cesta jediná.

Souznění je lék na rány světa,
souznění kameny odnímá,
souznění – mír a dobro vzkvétá,
souznění je cesta jediná...
cesta jediná soucitem začíná.

Souznění pokoj do srdcí dává,
souznění – milosti hladina,
souznění svobodou se stává,
souznění soucitem začíná...
soucitem začíná cesta jediná.

Výstavba kanalizace se blíží do finále

Na prosincové Valné hromadě Dobrovolného svazku obcí Povaloví informoval předseda představenstva Bc. Petr Hlavinka o postupu výstavby kanalizace v Polkovicích, Oplocanech a Lobodicích. Výstavba kanalizace v Oplocanech je z velké části hotová, zbývá jen dokončit opravy vozovky a chodníků. Bylo zde dosud proinvestováno 32 338 tis. Kč z celkových 36 174 tis. Kč. V Polkovicích je již výstavba kanalizace také z větší části hotová. Doposud bylo proinvestováno 36 719 tis. Kč, z celkových 48 695 tis. Kč. Mimo tento rozpočet náklady obce na pořízení revizních šachet k jednotlivým nemovitostem činily 555 tis. Kč. V Lobodicích zbývá dokončit malou část hlavního řádu a přípojky k jednotlivým nemovitostem jsou hotové ze dvou třetin. Prostavěno zde dosud bylo 30 036 tis. Kč z celkových 53 628 tis. Kč. Na propojích mezi obcemi bylo prostavěno 12 276 tis. Kč z celkových 15 399 tis. Kč. V případě, že bude mírná zima a bude i v zimních měsících možné pokračovat ve výstavbě, je termín dokončení stavby k 30. 6. 2021 reálný. Připojování občanů na veřejnou síť bude možné po kolaudaci a schvalovacím řízení dle předpokladu na podzim 2021 – jaro 2022.

V nejbližším období nás tedy čekají závěrečné práce na výstavbě kanalizace v jednotlivých obcích, opravy poškozené vozovky, chodníků a veřejné zeleně. V rozpočtu obce na letošní rok máme vyčleněnou částku 1,5 mil. Kč na zbývající opravu komunikací, které nejsou zahrnuty v rozpočtu Mertastavu.

O možnosti zahájení připojování jednotlivých nemovitostí na veřejnou kanalizační síť bude občanů v dostatečném předstihu informovat starosta obce. Jménem našeho obecního zastupitelstva chci občanům poděkovat za pochopení a shovívavost k omezením, která jim byla v důsledku výstavby kanalizace stavebními pracemi způsobena. I když se výstavba někdy neobešla bez „zvýšeného adrenalinu“, většina občanů chápala, že tato krátkodobá omezení byla nutná a aktivně se zapojovala do úprav veřejného prostranství před svými nemovitostmi, byť to nebyla jejich povinnost. Díky všem, kteří chtějí a mohou přispět k lepším životním podmínkám v naší obci.

Josef Vaculčík, místostarosta

Nejvýznamnější akce realizované v obci v roce 2020

DOKONČENÍ OPRAVY MÍSTNÍ KOMUNIKACE NA POZEMKU P.Č. 895 V K.Ú. POLKOVICE

V srpnu a září minulého roku proběhla oprava posledního 100 bm dlouhého úseku místní komunikace, spojující za obcí silnice II/435 (směr Tovačov) a II/367 (směr Prostějov) a sloužící jako tzv. obchvat obce. Oprava spočívala v odfrézování cca 150 cm širokého pruhu živičného krytu, odkopávce této plochy, položení geotextilie, zhotovení podkladu ze štěrkodrti po ztuhnutí tl. 19 cm, podkladu zpevněného cementem tl. 25 cm, nátěrem infiltrační kationaktivní emulzí, živičným spojovacím postřikem z asfaltu, betonem asfaltovým ACO 11 tl. 5 cm, betonem asfaltovým ACL 16 tl. 5 cm a zřízením 50 cm širokých zemních krajnic se ztuhnutím. Na komunikaci byly umístěny nové svislé dopravní značky, omezující rychlost na 30 km/hod a upozorňující na nerovnost povrchu. Opravu provedla firma Propal, spol. s r.o. Kojetín, vítěz výběrového řízení. Celkové náklady projektu činily 505.007 Kč, z toho 275.000 Kč dotace v rámci Programu obnovy venkova Olomouckého kraje 2020. V posledních čtyřech letech bylo tímto způsobem opraveno celkem 660 bm této místní komunikace, náklady činily 2 683 tis. Kč, z toho 1 308 tis. Kč dotace od Olomouckého kraje v rámci Programu obnovy venkova Olomouckého kraje.

Průběh opravy

Po opravě

POŘÍZENÍ MOTOROVÉHO KALOVÉHO ČERPADLA PRO JSDH POLKOVICE

V rámci programu na podporu JSDH 2020, dotačního titulu na pořízení, technické zhodnocení a opravu požární techniky a nákup věcného vybavení JSDH obcí Olomouckého kraje 2020, bylo zásahové jednotce SDH Polkovice pořízeno motorové kalové čerpadlo Honda WT 40. Toto čerpadlo je vhodné všude tam, kde je nutné rychlé přečerpání velkého množství silně znečištěné vody, obsahující i pevné částice do zrnitosti max. 31 mm, hlavně při povodních. Pořizovací náklady činily 61.990 -Kč, dotace od Olomouckého kraje 29 000,-Kč.

PŘÍRODNÍ ZAHRADA PŘI MŠ POLKOVICE

V areálu zahrady MŠ Polkovice byl realizován projekt „Přírodní zahrada při MŠ Polkovice“. Cílem projektu bylo rozšíření stávajícího dětského hřiště, které bylo nedostačující z hlediska variability využití dětí, plochy zastíněných odpočinkových ploch i technického stavu některých zastaralých prvků. Zahrada byla zhotovena převážně z akátového dřeva, které podtrhne její přírodní vzhled. V rámci projektu byly instalovány tyto prvky: 3 ks teepee, domeček z přírodního materiálu se zelenou střechou, 3 ks vrbová stavba, 3 ks pocitový chodník, altán, 3 ks průlezka – mravenci, trojhrazda, 2 ks ovocný strom. Výstavbu přírodní zahrady realizovala firma ACER WOODWAY s.r.o. Brno. Celkové náklady činily 459,5 tis. Kč, z toho dotace ze SFŽP 421,2 tis. Kč.

VYMALOVÁNÍ VNITŘNÍCH PROSTOR ZÁMEČKU, DRYPOL® SYSTÉM

V minulém roce byla vymalována část vnitřních prostor budovy záměčku. Jednalo se o sál, jeviště, šatnu, bar a scho-diště, včetně nátěru dveří a dřevěných stěn. Malování provedl malíř pan Toráč, náklady činily 81 746,-Kč. Současně s malováním byly na sále instalovány nové záclony, včetně jejich nových držáků a opona na jevišti. Toto zajistili zaměstnanci obce pod vedením paní Evy Marečkové, náklady činily 17 815,-Kč.

K vysušení zdiva a zajištění trvalé izolace vlhkého zdiva byly v budově záměčku instalovány dva přístroje Dry-Pol® systém. Přístroj Dry-Pol® systém je pulzní vysílač pracující na principu elektroosmózy. Polarizováním molekul vody v kapiláře zdiva zajistí přerušení vztlínání vlhkosti, následné vysušení a trvalou izolaci objektu, a to vč. podlah a základů stavby na hodnoty: max. 3% zbytkové vlhkosti na nadzemních částech stavby, max. 6,5 % v ostatních částech – sklepy, základy stavby, zdivo přiléhající ke svahu.

Vlhkost dle stavebních norem by měla vykazovat

max. hodnotu 6,5% váhové vlhkosti v suterénních prostorech, v nadzemních částech stavby potom max. 3% váhové vlhkosti. Pozn.: 1% váhové vlhkosti reprezentuje v cihelném zdivu až 25 litrů vody na 1m³ stavebního materiálu.

Ve stavbě byly přístrojem LASERLINER MULTIWET MASTER naměřeny tyto hodnoty vlhkosti:

Přízemí-vstupní hala 1 – 7,1%, hala 2 - 8,7%, u schodiště 9%, pod oknem vlevo 9,2%

Výsledky by se měly projevit po roce působení přístrojů, toto bude ověřeno opakovaným měřením vlhkosti ve zdivu.

Pokud by nedošlo ani po třech letech provozu ke snížení hodnot vlhkosti ve zdivu na normami stanovené max. hodnoty, je možné vrácení přístrojů včetně ekonomického vyrovnání v původní výši nákupu. Pořizovací náklady jednoho přístroje činily 36 294,-Kč.

Jeden přístroj DryPol® systém byl pořízen také do budovy ZŠ, i zde byly naměřeny vysoké hodnoty vlhkosti: vstup levá zeď 6,8%, chodba pravá zeď 7,3%, zadní část chodby 7,1%

*Ing. Drahomír Novák,
starosta obce*

Projekt dopravního značení

Jak jste si snad mnozí všimli, rapidně se snížil počet kamiónů projíždějících přes naši obec po silnici II/435, vedoucí od křižovatky se silnicí II/367 směrem na Tovačov. Co se stalo, co je za tím? Na začátku bylo několik petic a stížností občanů přilehlých obcí (zejména z Tovačova a Kožušán – Tážal) na neúnosný hluk, vibrace, prach a zplodiny z desítek-stovek denně projíždějících těžkých nákladních vozidel okolo jejich rodinných domů.

Postupně vznikla iniciativa za omezení tranzitní dopravy nad 12 tun po silnici II/435, pod vedením Mgr. M. Sigmundové. Přidaly se všechny obce po trase této silnice, tj. obec Kožušany-Tážaly, obec Blatec, obec Charváty, městyse Dub nad Moravou, město Tovačov, obec Oplocany a obec Polkovice. Po mnoha společných jednáních s nejvyššími představiteli Olomouckého kraje, Policie ČR a dalších institucí, se podařilo prosadit a k 30. 11. 2020 i realizovat projekt přechodného dopravního značení, zakazujícího vjezd tranzitní nákladní dopravy nad 12 tun na silnici II/435 v úseku D 35 – MÚK Nemilany – Polkovice.

Náklady na dopravní značení dle projektu, který nechal zpracovat Olomoucký kraj, činní 353 260,-Kč. Padesát procent nákladů spojených s pořízením a osazením dopravního značení se zavázaly uhradit výše uvedené obce. Každá dotčená obec tak uhradí 25 000,-Kč, druhou polovinu nákladů zaplatí Olomoucký kraj jako vlastník silnic II. a III. třídy na svém území. Toto omezení tranzitní nákladní dopravy nad 12 tun má bohužel platnost pouze 1 rok s možností prodlužování. Dalším krokem, ke kterému by bylo ale zapotřebí zapojení většiny obcí v republice, by mělo být rozehýbání veřejné debaty na téma omezení dopravy na silnicích II. a III. třídy, vymístění tranzitní dopravy na placené úseky. Následné legislativní změny by pomohly těm obcím, které projekt na vymístění nákladní dopravy nemají a tíží je to.

Ing. Drahomír Novák, starosta obce

Zásilkovna v Polkovicích

Pro naše spoluobčany mám zajímavou zprávu. Povedlo se nám podepsat smlouvu o spolupráci se společností Zásilkovna. Můžete se tedy těšit na nový Z-BOX, který bude v měsíci březnu 2021 umístěn vedle obecního úřadu.

Co to je Z-BOX? Jde o samoobslužné výdejní místo Zásilkovny, díky kterému už nikdy nemusíte být jako na trní a čekat, až vám zavolá kurýr. A už vůbec kvůli zásilce nemusíte zůstat doma. Cena doručení je stejná jako při doručení na výdejní místa. Připraveno bude 20 přihrádek, malé i velké. Kdo si objednává zboží z e-shopů, nebude odkázán jen na dovážku domů (nebo do schránky v Kojetíně), ale bude si moci vyzvednout svoji zásilku právě v Z-BOXu u obecního úřadu v Polkovicích. Velkou výhodou je, že Z-BOX nemá otevírací dobu (otevřeno 24 hodin po 7 dní v týdnu). Takže i když si zásilku chcete vyzvednout večer při cestě z práce, nebo třeba v sobotu v noci, protože jste se právě vrátili z dovolené, je to možné. Další novinkou je, že Zásilkovna bude spouštět i službu Mezi námi, což znamená, že kdokoli může nejen dostat, ale i poslat přes Z-BOX zásilku (větší obálku nebo balíček). Je to jednoduché... přijdete, přes aplikaci navolíte, kam se má odeslat, zaplatíte, strčíte zásilku do některé z přihrádek, zavřete dvířka a je to. Žádné vyplňování podacích listků, žádné fronty, a vložit to tam můžete také kdykoli, klidně v sobotu v noci. Z-box bude napájen solárním panelem, takže nespotřebovává energii a nejsou s ním spojeny žádné náklady. Pořízení i instalace Z-BOXu je čistě na Zásilkovně, takže obec Polkovice to nestálo ani korunu. Věříme, že Z-BOX nám pomůže zkvalitnit život.

Ing. Ondřej Blašík, předseda Finančního výboru OZ

O odpadech

Asi se budou někteří spoluobčané podívat, proč je téměř v každém zpravodaji uveřejněn článek na téma odpady. Je tomu tak proto, že problematika odpadů je palčivé téma a dost velký problém, který bude postupně dále narůstat. V listopadu 2020 schválilo zastupitelstvo obce novou obecně závaznou vyhlášku o místním poplatku za odpady, v níž stanovilo pro rok 2021 výši tohoto místního poplatku na 550 Kč/občana/rok a zároveň zrušilo slevu pro občany starší 60 let a mladší 15 let.

Náklady na odpady v roce 2020

Směsný komunální odpad	210 639 Kč
Nebezpečný odpad	22 335 Kč
Tříděný odpad	27 415 Kč
Velkoobjemový odpad	13 410 Kč
Bioodpad	71 823 Kč
Drobný kovový odpad	2 778 Kč
Celkem	348 401 Kč

Výnosy za odpady v roce 2020

Vybráno na poplatcích	232 273 Kč
Odměna od EKO-KOM	67 470 Kč
Tržby za drobný kovový odpad	1 542 Kč
Celkem	301 285 Kč

Množství jednotlivých odpadů

	2017 [tuny]	2018 [tuny]	2019 [tuny]	2020 [tuny]
Komunální odpad	104,7	106,1	111,7	131,8
Papír, lepenka	3,6	4,1	5,2	3,0
Plasty	5,9	6,3	7,0	6,7
Sklo	4,3	7,7	4,9	8,3
Bioodpad	77	69,4	128,2	139,8
Oděvy	1,1	1,2	1,7	0,8
Drobný kovový odpad	0,6	0,3	0,5	0,6
Velkoobjemový odpad	2,2	2,4	2,5	4,5
Nebezpečný odpad	0,5	0,2	0,4	0,2

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila v prosinci 2020 nový zákon o odpadech s účinností od 1. 1. 2021. Kromě jiného se na základě tohoto zákona zvyšuje pro rok 2021 poplatek za ukládání směsného komunálního odpadu na skládky ze současných 500 Kč/tunu na 800 Kč/tunu. Pro obce platí pro rok 2021 výjimka, spočívající v tzv. slevě, která se vypočítá tak, že do množství 200 kg odpadu/občana/rok bude platit skládkovné 500 Kč/tunu, nad tuto hranici pak již zmiňovaných 800 Kč/tunu. Pro snadnější vysvětlení – obec má cca 500 obyvatel, takže 100 tun svezeneho směsného komunálního odpadu za rok bude na skládce zpoplatněno 500 Kč/tunu, vše nad těchto 100 tun pak 800 Kč/tunu. Tento skládkovací poplatek se bude postupně zvyšovat i v následujících letech a to až na 1.850 Kč/tunu v roce 2029. Po roce 2030 začne platit zákaz ukládání směsného komunálního odpadu na skládky. Současně se zvyšuje horní hranice možné výše místního poplatku za odpady ze současných 1 000 Kč/občana/rok na 1 200 Kč/občana/rok. Do roku 2030 musí navíc obce zajistit, aby tříděný odpad tvořil 65% z celkového objemu komunálního odpadu, nyní je to 38%.

Co z toho plyne? Je třeba začít co nejvíce snižovat množství směsného komunálního odpadu (trend je bohužel zcela opačný – viz tabulka o množství jednotlivých druhů odpadů za poslední roky) a z tohoto odpadu co nejvíce třídít jednotlivé složky odpadu. Ještě jinak a lépe – nejlepší cestou je předcházení vzniku odpadů a když už nějaký odpad vzniká, v maximálně možné míře jej třídít. Nejlepší odpad je totiž žádný odpad.

Ihned se zřejmě ozvou hlasy, že ale kapacity nádob na tříděný odpad jsou v obci nedostatečné. Je to částečně pravda, počty těchto nádob plánuje obec navýšit. Co je ale hodně důležité a to se snažím neustále připomínat a zdůrazňovat – PET lahve a podobné plastové obaly je nutné před uložením do kontejneru sešlápnout, kartonové krabice rozložit nebo rozřezat. Stačí se totiž podívat do některého z kontejnerů na tříděný odpad a zjistíte, že většina občanů toto stále neprovádí. Pokud by se tato pravidla v dostatečné míře dodržovala, vešlo by se do kontejnerů mnohem více vytríděného odpadu a možná by ani nebylo třeba jejich počet navyšovat. Nehledě na to, co všechno jsou někteří neukázněni občané schopni do těchto kontejnerů odložit. Bez zvýšení počtu kontejnerů na tříděný odpad zřejmě nebudeme schopni zvyšovat podíl vytríděných odpadů, ale je třeba si také uvědomit, že zvýšení počtu těchto kontejnerů bude znamenat další navýšení nákladů, svozová firma si totiž účtuje za vyvážení jednoho kontejneru na plasty cca 11 000 Kč/kus/rok, u papíru 4 600 Kč/kus/rok.

Svozová firma pro rok 2021 změnila systém stanovení cen pro jednotlivé druhy odpadů a zároveň tyto ceny razantně navýšila. Zdůvodnila to tím, že cena za svoz odpadu v obci byla historicky pod hranicí nákladů, nová kalkulace ceny pro svoz směsného komunálního odpadu byla provedena dle skutečné doby svozu v naší obci, včetně podílu doby přejezdu do obce + likvidace odpadu, svou roli sehrál i nárůst hmotnosti komunálního odpadu na historicky nejvyšší úroveň 131 tun v minulém roce a taktéž legislativní změny.

Například u směsného komunálního odpadu (domovní odpad) je to ze současných 423 Kč/občana/rok na 668 Kč/občana/rok. Vezmeme-li dohromady náklady na směsný komunální odpad, tříděný odpad (plasty, papír, sklo) a nebezpečný odpad, tak v roce 2020 činily cca 260 tis. Kč, v letošním roce by měly činit (při zachování stejného počtu nádob na tříděný odpad) cca 460 tis. Kč, což je nárůst o 200 tis. Kč!

S ohledem na výše uvedené informace je třeba počítat s tím, že místní poplatek za odpady se bude muset zvyšovat i v následujících letech. Doufám, že brzy nastane doba, kdy bude poplatek za odpady stanovován pro jednotlivé poplatníky (nemovitosti) podle skutečně vyprodukovaného množství těmito občany (nový zákon o odpadech to umožňuje). K tomu je však potřeba tuto záležitost dořešit technicky především se svozovou firmou. Vhodným řešením v oblasti tříděných složek odpadu by mohlo být pořízení sběrných nádob (barevných popelnic na plasty, papír) do každé domácnosti.

Jsou v naší obci domácnosti, a není jich úplně málo, které produkují až neuvěřitelné množství domovního odpadu a to nejen nahodile, ale pravidelně každých 14 dnů, stačí se v den svozu projít po obci. Připomínám, že je dle zákona povinností každého občana odpady třídít, pokud je v obci zaveden systém třídění odpadů.

Kontejner na oděvy nepatří obci. Firma, která jej v obci na základě uzavřené smlouvy umístila, ho vyváží podle svého harmonogramu. V souladu s touto smlouvou jsem provozovatele koncem ledna upozornil na potřebu vyprázdnění kontejneru, neboť v současné době je přeplněný a není možné do něj vkládat další oděvy.

Co tedy dodat závěrem? Jak již jsem v textu uvedl, jedinou rozumnou a udržitelnou cestou je snižování produkce jakéhokoliv odpadu. Možností, jak toho dosáhnout, je mnoho. Od omezení konzumu všeho druhu přes bezobalové nakupování až po přijetí životní filosofie ZERO WASTE (nulový odpad), k čemuž se příkládnejší v dnešní době hlavně mladí lidé. Každý z nás může přispět, a to není málo. I kdyby jen tím, že vyprodukujeme denně o jeden kus odpadu méně.

Ing. Drahomír Novák, starosta

Trocha statistiky

Počet obyvatel obce k 1. 1. 2020:	507
Počet obyvatel obce k 31. 12. 2020:	509
Počet narozených dětí v roce 2020:	7
Počet zemřelých v roce 2020:	9
Počet přistěhovaných v roce 2020:	12
Počet odstěhovaných v roce 2020:	8
Průměrný věk obyvatel obce:	44
Průměrný věk mužů:	42
Průměrný věk žen:	46

Počet skutečně narozených a zemřelých občanů nemusí plně odpovídat statistice, ve které jsou zachyceny pouze osoby s trvalým pobytem v obci.

DĚTI NAROZENÉ V ROCE 2020

V naší obci se narodilo v loňském roce 9 dětí. Situace v souvislosti s covidem-19 neumožňovala v závěru loňského roku konání společenských akcí a tak doufáme, že se slavnost "Vítání občánků" uskuteční v letošním roce.

Všem narozeným dětem přejeme, aby svět, do kterého se narodily, byl bezpečný, zdravý, šťastný a láskyplný: Adéla Nečacká, Vendula Zdařilová, Eliáš Mural, Lucie Zdařilová, Lukáš Jančík, Anna Vrtělová, Tibor Vaněk.

ZEMŘELÍ SPOLUOBČANÉ V ROCE 2020

V loňském roce jsme se rozloučili se 7 našimi spoluobčany, jejichž jména předkládáme k tiché vzpomínce:

p. Naděžda Komárková (70), p. Miroslav Humpa (70), p. Petr Doležal (74),
p. Ludmila Hrabalová (86), p. Petr Topič (44), p. Miroslav Pospíšil (69),
p. Miloslav Tomšic (61), p. Marie Zbožínková (86), p. Marie Hájková (91).

PODĚKOVÁNÍ SOUSEDŮM

Na podzim loňského roku se z naší obce odstěhovala paní Milena Švédová a pan Jiří Bartl, kteří v Polkovicích bydleli víc jak 28 let. Jejich velkou zálibou mimo rodiny byla zahrada, péče a chov domácích zvířat, slepic. Pan Bartl byl dobrý hospodář a paní Švédová je v obci mezi sousedkami známá svou láskou ke zpracovávání všeho, co na své zahradě vypěstuje. Zavařuje ovoce, vyrábí marmelády, různé ovocné a zeleninové šťávy. Baví ji zkoušet různé nové recepty při zpracování zeleniny. O ty nejlepší se ráda se svými známými podělí.

Za dobu, co společně bydleli v Polkovicích, si zde paní Švédová našla přátele, které má ráda. Zajímala se také o historii naší obce, o lidi, kteří zde žijí. Ráda vzpomíná na paní Marii Páleníkovou, od které se o naší obci a jejích obyvatelích dozvěděla nejvíc. Stejně tak ráda vzpomíná na paní Jindřišku Chalánkovou, sousedku, se kterou si tak často rády povídaly. Ale má zde i další „spřízněné duše“, se kterými je v kontaktu.

Protože je životní okolnosti donutily změnit bydliště, děkuje paní Švédová „polkovickým“ za přátelství s tím, že se jim zde žilo dobře a že na Polkovice bude ráda se svým mužem vzpomínat.

Já za "polkovické sousedy" rovněž děkuji za přátelství a dobré sousedské vztahy a přeji paní Mileně Švédové i panu Jiřímu Bartlovi, ať se jim v novém bydlišti dobře žije. Hodně štěstí, přátelé!

Jiřina Zdařilová

Ho'oponopono, aneb čtyři věty ke štěstí

Co je štěstí? A jak jej dosáhnout? To jsou otázky, které si člověk klade snad od nepaměti. Tak, jako nenajdeme dva stejné jedince na tomto světě, pravděpodobně nenajdeme ani dvě stejné odpovědi. Budou se lišit podle individuálních životních okolností a prožitých zkušeností, podle společenské či politické situace, také podle míry osobní zralosti či duchovní vyspělosti a podle mnoha dalších kritérií... Ať už si štěstí definujeme jakkoliv, snáze jej dosáhneme, když si uvědomíme, že to my sami jsme tvůrci, tedy původci, autoři, svého štěstí. Ne nadarmo se říká: "Každý svého štěstí strůjcem."

Krásnou a jednoduchou cestou ke štěstí jsou tyto čtyři prosté věty:

1. *Omlouvám se.*
2. *Prosím, odpusť mi.*
3. *Děkuji ti.*
4. *Miluji tě.*

Věty, na které se můžeme jenom dívat a přemýšlet o nich. Věty, které můžeme vyslovovat pouze v duchu, ve svých myšlenkách. Můžeme je šeptat a používat místo modlitby. Můžeme je zpívat, tančit, můžeme si z nich vytvořit rituál. Můžeme je vnímat jako slova, která nám seslal sám Bůh. Neboť jsou to slova, která léčí a oživují, obvažují rány a přinášejí uzdravení. Jsou to slova, která budují krásné a dobré vztahy. Jsou projevem pokory, uznání a ocenění, lásky a vděčnosti. Nejen vůči druhým lidem. Ale i k sobě. Především k sobě.

Všimli jste si, jak často jsme sami vůči sobě kritičtí, nelaskaví, odsuzující? Jak tvrdí umíme být vůči druhým lidem, když nemáme zhojena svá vlastní zranění? Jak kvůli vlastnímu pocitu viny dokážeme znepríjemňovat a ztrpčovat život druhým lidem? I těm, kterým na nás nejvíc záleží? A přitom by stačilo tak málo: zabalit sami sebe do lásky a odpuštění. Do své vlastní lásky a svého vlastního odpuštění. A to vůbec není snadné. A rozhodně to není málo. Spíše je to všechno. Všechno, co potřebuji a mohu udělat pro svůj šťastný život a pro šťastný svět. Sám sobě (i druhým) denně, tak často, jak jen to jde, říkat: "Omlouvám se. Prosím, odpusť mi. Děkuji ti. Miluji tě."

A co že je to tajemně znějící, téměř nečitelné a těžce vyslovitelné slovo Ho'oponopono? Je to stará havajská praxe usmíření a odpuštění, spočívající v opakování oněch čtyřech vět, která vede k hlubokému vnitřnímu klidu, pokoji a míru, ke zlepšení života, vztahů, zdraví, a také k hojnosti. Vede nás k vědomému životu, k odpovědnosti za své myšlenky, emoce, slova a činy. Učí nás, že svět můžeme vyléčit, pokud budeme každý z nás dostatečně milovat sám sebe. Protože láska, mír a uzdravení začíná u nás samotných.

Lenka Olivová

Ze školního života

POD KLOBOUKEM

I v letošním školním roce se žáci ZŠ a MŠ Polkovice zúčastnili výukového programu v ORNISu Přerov. Jedná se o ornitologickou stanici, kde se žáci vždy pobaví a načerpají nové informace.

ORNIS je místo, které se může pochlubit bohatou historií, ale také zajímavou současností a vizemi do budoucna. Všem, bez rozdílu věku, přibližuje přírodu na dosah ruky.

Mladší děti z mateřské školy měly tentokrát připravený výukový program v prostorách zahrady a děti ze ZŠ se seznámily s tajemstvím hub. Výukové programy pro všechny žáky byly opět výborně připraveny a věřím, že si žáci odnesli důležité poznatky o stavbě těla hub, sběru či poznávání různých druhů.

Příští návštěva nás překvapí již v nových zrekonstruovaných prostorách. Velice se těšíme.

GEOMETRIE V ZAHRADĚ PRO PŘEDŠKOLÁKY A NEJMLADŠÍ ŠKOLÁKY

V září 2020, dokud to epidemiologická situace dovozovala, nejmladší žáci ZŠ a MŠ vyjeli na výukový program nazvaný Geometrie v zahradě, který pro nás uspořádali pracovníci Květné zahrady v Kroměříži.

Jednalo se o výuku s minimálními nároky na pomůcky, protože zahrada je tvořena různými geometrickými tvary, se kterými žáci byli postupně seznamováni. Největší úspěch mělo bludiště, ze kterého se všem podařilo najít si cestičku ven.

Po stráveném dopoledni v nádherných prostorách a za krásného počasí se nikomu nechtělo zpět do školních lavic. Nakonec jsme se všichni s paní lektorkou rozloučili, nasedli do autobusu a těšili se na výborný oběd, protože všem na čerstvém vzduchu vytrávil.

Výukový program se opět setkal s velkým ohlasem a již se těšíme, co si pro nás pracovníci zahrady připraví příště.

BRUSLENÍ NA LEDĚ

V zimním období pravidelně vyrazí žáci 1.-5.roč. na zimní stadion do Kroměříže bruslit. Děti jsou nadšený, moc je to baví a snaží se. Nevadí, že to některým ještě nejde. Nejdůležitější je, že si rozhýbou tělo a užijí si spoustu legrace. Při bruslení v září ještě nikdo z nás nevěděl, že se bude jednat pouze o jedno bruslení v tomto školním roce, protože z důvodů hygienických opatření, spojených s uzavřením sportovišť a se zákazem výuky tělesné výchovy ve školách, se bruslení nemůže realizovat.

Je to velká škoda, protože žáci si bruslení užívali každý měsíc od září do března celé dopoledne a do školy se vraceli vždy spokojeni.

Věřím, že se nám podaří v jarním období zrealizovat plavecký výcvik nebo jiné sportovní aktivity, protože sportování dětem v současné době velice chybí.

POLOLETNÍ VYSVĚDČENÍ

Vysvědčení je ocenění za pět měsíců studijního úsilí. Ve čtvrtek 28. ledna si ho žáci 1.-3.roč. osobně převzali od paní učitelky Leony Indrákové. Žáci 4.-5.roč. si pro vysvědčení museli přijít, protože se vzdělávají distančně. V pátek 29. ledna se všichni školáci těšili na prázdniny a od pondělí 1. února se začalo znovu.

Pokud u některých pololetní vysvědčení nedopadlo úplně nejlépe, do konce roku zbývá dost času na nápravu. Horší známky na pololetní vysvědčení nejsou žádnou pohromou, ale jen upozorněním či varováním, co a jak změnit. Vysvědčení by nemělo být žádným překvapením. O studijní výsledky svých potomků by se rodiče měli pravidelně zajímat v žákovské knížce, při psaní domácích úkolů nebo konzultací s vyučujícím.

Informované rodiče, zajímající se o své dítě, jednoduše známky na vysvědčení nikdy nepřekvapí, jelikož sledují výsledky svých ratolestí pravidelně. Vědí nejlépe, kde mají jejich děti mezery a ty se snaží společně napravit.

V případě špatných známek křik a hrozby nic neřeší. Všichni rodiče by si měli uvědomit, že známka je jen subjektivní hodnocení. Důležitější jsou vědomosti, které u žáka přetrvávají a navázaná přátelství na celý život.

I s udělováním trestů za vysvědčení je to různé. Do jaké míry bude trest účinný je však těžko předvídatelné, jelikož každé dítě má individuální vlastnosti a trestání na něj může působit různými způsoby.

Dobře se učit dá někdy pěknou námahu, a proto i sebemenší snaha si zaslouží malou odměnu. „Za dobré vysvědčení knihu!“ tradovalo se dříve. Není tedy důvod, aby tahle odměna nebyla aktivním oceněním i dnes.

Rodiče, nezapomeňte odměnit i sebe! Copak to nejste právě vy, kdo se svým dětem věnuje, stará se o přísun energie v podobě výborných školních svačinek, pomáháte vymýšlet slohové práce, projekty, podepisujete žákovské knížky a oprašujete zbytky svých znalostí při distanční výuce z matematiky, českého jazyka, přírodovědy či vlastivědy. V posledním období se z některých z vás stali výborní učitelé, vychovatelé, chůvy, kuchařky a rodiče zároveň.

Není to jednoduché období pro vás ani pro nás pedagogy, ale společně musíme vše zvládnout a věřit, že se situace zklidní a všichni se vrátíme ke své profesi.

Ještě jednou všem děkuji za pomoc s distanční výukou a kdybych mohla, tak vám rozdám na vysvědčení jedničky za obětavost, trpělivost, píli a snahu při distanční výuce. Všem děkuji!!!

Mgr. Leona Indráková, ředitelka školy

PODĚKOVÁNÍ PEDAGOGŮM

Poděkování našim pedagogům a školským pracovníkům přichází od členů Výboru školství, kultury a sportu OZ za jejich nezměrnou trpělivost a obětavost, s jakou se našim dětem v současné době při vzdělávání věnují.

Jiřina Zdařilová

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka do zapečetěných pokladniček na určených místech je k 24. lednu 2021 ukončena.

Děkujeme všem, kteří přispěli a „našli si nás“, když koledníci za nimi nemohli přijít osobně. Děkujeme všem partnerům, kteří nám umožnili umístění kasiček ve svých objektech a provozovnách. Velice si vážíme vaší podpory.

VÝTĚŽEK Z TĚCHTO ZAPEČETĚNÝCH POKLADNIČEK JE NÁSLEDUJÍCÍ:

Kojetín	14 912,- Kč
Měrovice nad Hanou	2 473,- Kč
Křenovice	4 451,- Kč
Uhřetice	3 684,- Kč
Polkovice	6 383,- Kč
Lobodice	6 150,- Kč
CELKEM	38 053,- Kč

Příspěv do sbírky můžete i nadále, a to do 30. dubna 2021 prostřednictvím ONLINE nástrojů:

1. PŘEVODEM NA
TRÍKRÁLOVÝ ÚČET
66008822/0800, variabilní
symbol **77707010** (nutné
pro připsání příspěvku Cha-
ritě Kojetín)

QR Platba

QR kód,
kde jsou výše uvedené údaje nastavené

2. PROSTŘEDNICTVÍM ONLINE KASIČKY, a to
na webu www.trikralovasbirka.cz (pro připsání
pro Charitu Kojetín nutné zadat PSČ 75201)
3. DÁRCOVSKÁ DMS (příspěv můžete také for-
mou jednorázové nebo trvalé platby)
Telefonní číslo zaslání DMS: **87 777**
Tvar DMS (jednorázové nebo trvalé):
DMS KOLEDA 30 nebo DMS TRV KOLEDA 30
DMS KOLEDA 60 nebo DMS TRV KOLEDA 60
DMS KOLEDA 90 nebo DMS TRV KOLEDA 90
Cena DMS je 30,- / 60,- / 90,- Kč.
Více na www.darcovskasms.cz

DĚKUJEME ZA KAŽDÝ VÁŠ PŘÍSPĚVEK! KAŽDÁ KORUNA POMÁHÁ!

HANÁCKÝ DVŮR, z.s. – Ohlédnutí za rokem 2020

Při ohlédnutí za loňským rokem musíme i my na prvním místě konstatovat, že to byl jiný rok, než na které jsme byli zvyklí. V řadě případů bylo třeba omezit některé činnosti v důsledku platných předpisů. Po celou dobu se naše pozornost soustředila na udržení maximální péče o koně a bezpečí pro naše klienty a návštěvníky. V obdobích, kdy to bylo možné, tedy přes léto a částečně na podzim, jsme se snažili realizovat alespoň některé z našich aktivit.

Jarní cyklus hiporehabilitace jsme letos byly nuceni zrušit, ale v daných podmínkách se do podzimního cyklu zapojilo celkem 46 dětí a 12 dospělých, z čehož máme velkou radost. Tato terapie je pro své pozitivní účinky na děti i dospělé stále velmi žádaným druhem služeb. Navíc při ní děti často lépe spolupracují v porovnání se cvičením na rehabilitaci v ambulanci nebo doma s rodiči. Kůň jako živý tvor dokáže děti uvolnit a spolu s našimi terapeutkami i dobře motivovat, a tak můžeme sledovat u mnohých velký pokrok.

Další činností HANÁCKÉHO DVŮRA, z. s., je **výuka jízdy na koni**, kterou mohou absolvovat jak začátečníci, tak i zkušenější jezdci, a organizace **parkurových závodů**. Ty pořádáme ve spolupráci s Českou jezdeckou federací. Některé musely být zrušeny a tak jsme rádi, že v roce 2020 se nakonec uskutečnilo 10 závodních dnů. Pokud se v roce 2021 budou moci pořádat hromadné akce, tak nás mj. v Hanáckém dvoře čekají závody Českého poháru ve skocích na pony (8. května 2021) a Oblastní mistrovství ve skocích pro kategorii děti a junioři (9. – 11. 7. 2021), což bude jistě velmi zajímavá podívaná. Aktuální informace o případných změnách termínů najdou návštěvníci na našich webových stránkách www.hanackydvur.cz.

V rámci nabídky **zážitkově – vzdělávacích programů** pro mateřské školy nás letos navštívila MŠ Polkovice, a během programu „Život na farmě“ se děti blíže seznámily se zemědělskou technikou, polními plodinami, zvířátky, které si mohly na farmě prohlédnout (kamerunské kozy, drůbež), svezly se na koních atd. Děti také koním přinesly spoustu pamlsků, za které moc děkujeme.

V létě v Hanáckém dvoře tradičně probíhají **dětské tábory**. V loňském roce proběhly 2 turnusy pobytových táborů a 4 příměstské tábory (3 se zaměřením na koně a 1 výtvarně-sportovní), které byly realizovány v rámci projektu „Příměstské tábory v Hanáckém dvoře“ podpořeného z Evropského sociálního fondu. Pokud to bude možné, tak i v letošním roce plánujeme uskutečnit tábory ve stejném rozsahu, protože letní pobyt ve společnosti kamarádů a koníků je u dětí velmi oblíbený. O zájmu ze strany dětí i rodičů svědčí i to, že nám zbývá už jen „pár“ volných míst. Tak kéž to vše vyjde a společně si užijeme nejen fajn léto!

Martina Hlavinková

Rok 2020 v kostele sv. Bartoloměje

Před rokem jsme se v našem Zpravodaji zmínili o průběhu roku 2019, který byl ve znamení 110. výročí postavení a vysvěcení našeho kostela. Nový rok 2020 nám otevíral přání a plány ke 111. výročí.

Až do března jsme se scházeli na bohoslužbách, které se u nás konají vždy jedenkrát za měsíc. Bohužel i nás zasáhla světová pandemie koronaviru, nejistota a obavy, co bude dál... Děti nemohly chodit do školy, lidé se nemohli scházet, a tak Velikonoce, největší křesťanské svátky, se v kostelích neslavily... Situace s pandemií se trochu zlepšila, nastalo rozvolnění a my jsme se v červnu opět setkali na mši svaté v kostele s přáním, že už bude líp a život se vrátí do normálu. V srpnu jsme slavili naše „hody“ s nadějí, že se náš kostelík dočká nové střechy a tak byla uspořádána sbírka na její opravu. V sobotu se uskutečnil varhanní koncert pod vedením paní Ingrid Silné. V neděli jsme prožili slavnostní hodovou mši svatou za doprovodu Pěveckého sboru kostela Panny Marie v Lobodicích. Kostel byl vyzdoben květinami, jako i nově zrestaurovaný kamenný kříž před kostelem, který pan farář Ryšavý po mši svaté slavnostně posvětil.

Za opravu kamenného kříže děkujeme naší obci. Náklady na restaurování činily 250 000,- Kč, z toho dotace ve výši 70% (175 000,- Kč) byla poskytnuta Ministerstvem zemědělství z programu „Údržba a obnova kulturních a venkovských prvků pro rok 2019“. Zbývajících část ve výši 30% (75 000,- Kč) uhradila obec ze svého rozpočtu. Restaurování provedl restaurátor MgA. Martin Parobek. Na „hody“ se v pokladničníce v kostele vybralo na opravu střechy

úctyhodných 66 000 Kč. Děkujeme všem dárcům, kterým není lhostejný náš krásný kostel a chtějí ho zachovat pro následující generace a neříkají jen, „ať si ho opraví církev!“

Mezi „námi děvčaty“, co pravidelně kostel uklízíme, vzniklo přání vylepšit interiér kostela. Nebyl už pěkný koberec před oltářem v presbytáři. Jekor, který by původně červený, za těch 20 let úplně zčernal. Osobně jsme oslovily a požádaly ochotné lidičky, kteří nám přispěli finanční částkou na pořízení nového koberce a také molitanových podušek v lavicích. Záměr se podařil ke spokojenosti všech, v kostele je příjemně a útulno. I pan farář byl překvapen naší aktivitou a řekl: „Je to pro mě neuvěřitelné, že pár lidí, dokáže tak mnoho...“. My máme dobrý pocit a vše děláme z úcty k našim předkům, kteří s velkou vírou a láskou tento chrám pro nás a další potomky zbudovali.

S podzimem bohužel přichází druhá vlna pandemie, opět se zpříšňují opatření aby se nemoc nešířila. Do kostela na mši svatou nás chodí kolem 10, tak mohla být mše svatá v listopadu i v prosinci. Na Štědrovečerní „půlnoční“ jsme si v kostele s vánoční výzdobou u Hanáckého betlému zazpívali koledy a přečetli texty z Písma svatého, bez přítomnosti pana faráře. Dne 25.12., na Boží hod vánoční, jsme se při mši svaté modlili v naději za lepší rok 2021.

Rok 2021 už nastal a jaký bude, si ve Zpravodaji sdělíme rok příští...

Helena Menšíková

Prázdniny na záměcku očima i objektivem Báry Jelínkové

Čechy pod Kosířem byly místem našeho prvního výletu, koukali jsme na počátky technického cyklo rozletu.

Tady jíme. Dostali jsme svačinku.

Před prohlídkou celá sestava na fotce spolu, po prohlídce zámku jsme šli do kopce, a pak zas dolů.

Tady jsme na výstavě, kde byla historická kola, ta už lidi pohybovali sami, neměli na tažení vola.

Druhý den jsme na „obecnáku“ dopoledne soutěžili, odpoledne zas v Chropyni viděli, jak pánové na zámku žili.

Třetí den a návštěva Kroměříže – Podzámecká zahrada, a pak zrcadlové bludiště.

Kluci měli najednou větší svaly, holky byly krásnější...

Obědový piknik s pizzou v Podzámecké zahradě, mňam, mňam.

Nejllepší byl čtvrtý den – ZOO Lešná a zvířátka. Malá, velká, ale hlavně mláďátka.

Pátý den se na koupališti v Kojetíně perilo, jen toho, co by fotil, tam už nebylo, bylo tam krásně, pohoda, příjemně teplá byla i voda.

Bára

Fotbalový rok 2020

Stejně jako COVID ovlivnil a paralyzoval celou společnost, tak zrušil a po krátkém období naděje uzavřel fotbalový rok 2020, ještě před ukončením podzimní části ročníku 2020-21. Když jsme absolvovali zimní přípravu v měsících leden a únor ve sportovní hale v Klenovicích, podstoupili fyzickou přípravu v okolí naší obce a plánovali přípravné zápasy, byl COVID jen informace, která se nás netýká. Postupně se ale dostal až k nám a naše zimní snaha o co nejlepší připravenost na jarní vylepšení postavení v tabulce, vzala zrušením jarní části za své. Byly zrušeny veškeré tréninky, mužstvo se stýkalo jen minimálně a všichni jsme věřili, že od podzimu se vše vrátí do starých kolejí.

Po rozlosování a stanovení termínů jsme opět zahájili přípravu. Mužstvo se poměrně dost proměnilo. Skončili všichni kluci z Prostějova, David Ossos se už do brány nevrátil, Honza Zbránek ukončil činnost, Zdeněk Zbožínek, Lukáš Langer byli z důvodu zranění mimo na celý podzim. Patrik Dočkal zase chyběl dlouho z důvodu nemoci. Hlavním problémem byl opět chybějící brankář. V prvním zápase proti Bochoři skvěle zachytil Lukáš Ossos, ale jeho místo je v poli a ne v brance. Naštěstí se povedlo po dohodě s funkcionáři Lobodic tento post vyřešit jejich kmenovým brankářem Petrem Navrátil. Nicméně po podzimu má mužstvo pouhých devět bodů za vítězství v Hranicích, v Tovačově, vítězství na penalty nad Černotínem a prohrou na penalty s Říkovcem.

Je nutné zde ale uvést, že mužstvo mělo charakter a ani jeden zápas neskončil vyšším rozdílem. Suverén naší soutěže, mužstvo Brodku, s námi ještě po hodině hry prohrávalo a výsledek otočili až v samotném závěru. Mimořádné bylo naše vítězství na hřišti Hranic. Jeli jsme tam v deseti a se silně improvizovanou sestavu a taktiku jsme určili až na místě. Neskutečný výkon všech hráčů, kteří na hřišti nechali vše, nám přinesl vítězství 2:1. Vidět obranu, která nevypustila žádný souboj, hráči v záloze byly neúnavní a v útoku zazářil střelec obou gólů Honza Havlík. Adam Gregovský, Tomáš Nakládal, Michal Novotný, Petr Zbožínek, Lukáš Ossos, Ernest Mirga, Adam Svačina, Petr Navrátil, Jan Havlík a Martin Dopita – to jsou jména deseti statečných.

Asi na dlouho v paměti zůstane i prozatím poslední zápas proti Černotínu, kdy byl v poločase stav 0:2, a jen málokdo věřil ve zvrát. Na konci to bylo nicméně 2:2, následoval nekonečný penaltový rozstřel, kde rozhodla v náš prospěch až desátá série. Opět zazářil náš podzimní brankářský hrdina Petr Navrátil. Tento zápas se už bohužel musel obejít bez diváků z důvodu covidových opatření. Další kolo pak bylo zrušeno a přeloženo na jarní část. Když ale sledujeme dění v republice, dění v ostatních sportech, nemožnost trénování ve větších skupinách, je otázkou, zda se ještě nějaký zápas v této sezóně odehraje. Také se nabízí otázka, co bude dál s fotbalem po takhle dlouhé pauze bez fotbalu, zápasového a tréninkového vytížení?

Od září proběhl pokus o oživení dětského fotbalu v Polkovicích. Na tréninky chodilo pravidelně víc jak deset dětí a postupně bylo zřetelně vidět, že si začínají s míčem rozumět. Pak bohužel opět zasáhl covid. Vládní opatření nás donutila tento projekt prozatím odložit a tréninkovou snahu ukončit. Byla tam viditelná radost a snaha u všech dětí. Doufejme, že nám okolnosti umožní v započatém díle pokračovat.

Ing. Jozef Jelínek

Zaplavení polí v říjnu 2020

Výška hladiny řeky Valové na hladinoměru (hlásný profil) v Polkovicích dosáhla 1. stupně povodňové aktivity (190 cm) dne 14. 10. 2020 v 9.00 hodin, ve 12.00 hodin téhož dne bylo dosaženo výšky hladiny 220 cm, tj. 2. SPA, v 16.00 hodin téhož dne bylo dosaženo výšky hladiny 260 cm, tj. 3. SPA. Výška hladiny v řece kulminovala na 303 cm dne 15. 10. 2020, pokles hladiny na 2. SPA nastal ve 2.50 hodin dne 16. 10. 2020. Vlivem tak vysokého vodního stavu došlo k vzdušnému hladině v Polkovickém potoce a zaplavení přilehlých polí. Z tohoto důvodu bylo nutné na několik dnů i odstavit čerpací stanici na vyústění obecní kanalizace do Polkovického potoka a občany vyzváni k omezení vypouštění vod do kanalizace, jelikož vody z kanalizace prostě neměly kam odtékat.

Další informace k jednotlivým stupňům povodňové aktivity a povodním je možné získat z digitálního povodňového plánu obce Polkovice, který je přístupný na elektronickém digitálním povodňovém portálu na webové adrese www.edpp.cz. Jsou zde i on-line údaje o vodním stavu (výška hladiny v řece v cm) a průtoku (m^3s^{-1}) na hladinoměru v Polkovicích. Z obecní Kroniky naší obce se dovídáme, že na jaře roku 1900, po dlouhých deštích, vystoupala voda v řece Valové tak, že přetekla ochranné hráze a zatopila celé okolí a blízká stavení. Z Polkovic nebylo možno dostat se do Oplocan a Lobodic. Lokální dráha byla v délce 3 110 m vodou odplavena. V celé vesnici není pamětníka takové povodně. Regulace Valové byla provedena v roce 1908.

Ing. Drahomír Novák, starosta

Siamská dvojčata

Přemýšleli jste někdy o vztahu života a smrti, o jejich vzájemné neoddělitelnosti? Jsou to dvě strany téže mince. Stejně jako světlo a stín, radost a smutek, láska a nenávisť, jin a jang. Mně dokonce připadají jako siamská dvojčata, mající společný mozek a srdce. Nelze je od sebe oddělit. Cokoliv zrozené jednou musí dospět k zániku. Každý, kdo se narodil, jednou také zemře. To je nevyhnutelnost života zde na zemi. Nevyhnutelnost, kterou jsme úspěšně vytěsnili. Nevyhnutelnost, kterou svým konáním tak často popíráme. Můžeme si o tom myslet cokoliv, můžeme si přát nesmrtelnost, je to však skutečnost, kterou nemůžeme změnit. Proto veškerou snahu a síly máme upřít na to, abychom vyměřený čas prožili co nejlépe. Aby to, co po nás zůstane, byla láska, radost, dobro, krásné vzpomínky, dobrá práce, snad i umělecká a mistrovská díla. Aby každý den, každý okamžik, byl naplněn láskou, životem a štěstím, nikoliv strachem, zlobou či nenávisť.

Proč toto téma otevírám? Vede mne k tomu má zkušenost související s očkováním. Mnozí z vás jste jistě zaznamenali, že Domov pro seniory Tovačov byl prvním zařízením Olomouckého kraje, ve kterém probíhalo očkování proti onemocnění covid-19. Meidiální kampaň k očkování byla velmi úspěšná. Většina našich klientů i zaměstnanců se nechala naočkovat. Dokonce byli velmi nadšení, že jsou jedni z prvních. V dobré víře, že díky tomu se budou moci vrátit k normálnímu životu. Že díky očkování se podaří zastavit šíření nemoci, že díky očkování tuto nemoc nechytí, že díky tomu budou moci opět volně vycházet z Domova a přijímat návštěvy ve svých pokojích. Že nebudou muset nosit respirátor, že se senioři spolu opět budou bez omezení setkávat při společných aktivitách, ať už při vaření, cvičení či u společenských her. A ptají se mne, kdy ta omezení pro ně skončí. Kdy uvidí své rodiny, přátele, vnoučata, kdy se budou moci obejmout a políbit. Chybí jim blízkost, vzájemnost, pohlázení, dotyk, hřejivá náruč. Jejich život se scvrkl do čekání. Jejich nucená izolace, s drobnou letní přestávkou, trvá od loňského března, zatím bez jasné vize, kdy to skončí. Vězni jsou alespoň za spáchaný trestný čin řádně odsouzeni a vědí, jak dlouho jejich trest potrvá. A naši senioři? Nic neprovedli a přesto žijí ve vězení. Nemají žádnou vizi, žádný výhled, kdy tohle všechno skončí. Mocní rozhodli o tom, že je třeba tuto křehkou skupinu obyvatel chránit. Kdo se jich však zeptal? Kdo zkoumal, zda si klienti v domovech pro seniory přejí takovou ochranu, za cenou dlouhodobé izolace, ztráty kontaktů a obyčejného lidského tepla. Dovedete si představit tu osamělost? Dovedete si představit ten smutek a beznaděj? Zvláště když vidí, že všechna omezení a zákazy pro ně nadále platí. Stejně jako pro ty, kdo se očkovat nenechali. Že vlastně není žádná záruka, že budou před čímkoliv ochráněni. A že budou žít jako dříve.

Oproti minulosti, kdy domovy pro seniory plnily spíše funkci sociálního bydlení pro seniory s přidanou hodnotou hotelových a pečovatelských služeb, realita je v posledním desetiletí jiná. Do domovů přicházejí lidé ve velmi těžkém zdravotním stavu, kteří jsou ve vysoké míře závislí na pomoci druhé osoby. Mnohdy domovy suplují léčebny dlouhodobě nemocných, mnozí z našich klientů by měli využívat spíše služeb hospicových. Zjednodušeně řečeno, dnes do domovů pro seniory přicházejí lidé prožít poslední část svého života, včetně umírání. A je to naprosto přirozené. Jako se dříve umíralo doma, tak se dnes umírá v domovech. A my jsme hrdí na to, když můžeme naše klienty, naše seniory, doprovodit, laskavě a důstojně (v době nekovidové i spolu s jejich rodinami), až k onomu “velkému finále”, k završení jejich života, tedy ke smrti. A pro všechny zúčastněné je to vzácná a cenná zkušenost. Moci takto druhého člověka doprovodit, jakkoliv je to těžké, je ve skutečnosti dar. Dar, který doceníme mnohem později. Kampaň k očkování přinesla pro nás, kteří jsme v denním kontaktu s lidskou smrtelností, nový jev. A tím je nebývalá hrůza ze smrti a vlastní smrtelnosti. A zvláštní, až fanatickou víru ve vakcínu, která nás před ní ochrání. Jak jinak si vysvětlit množící se požadavky rodinných příslušníků, kteří chtějí, aby jejich rodič, i když umírá, byl očkovan proti covidu? A aby byl očkovan bez ohledu na to, že se k tomu kvůli svému zdravotnímu stavu nemůže vyjádřit. V ovzduší všudypřítomného strachu z jednoho konkrétního onemocnění se vlastně ani nemůžeme divit. V ovzduší všudypřítomného strachu se těžko apeluje na zdravý rozum. Také se těžko vysvětluje, že před smrtelností nelze člověka ochránit. Někteří naši senioři však říkají, že jsou horší věci, než covid a smrt. A to je nejistota, izolace a všudypřítomný, ochromující strach. Možná tedy, když se nám podaří znovu smířit a usmířit s vlastní smrtelností, jakožto životní nevyhnutelností, bude opět v našich životech prostor pro radost, štěstí a hlubokou vděčnost. Znovu se budeme moci svobodně nadechnout, neboť nás již nebude svazovat žádný strach. Vždyť život a smrt jsou dvě strany téže mince. Zkrátka, siamská dvojčata.

Lenka Olivová

Osídlení katastru obce Polkovice

Přinášíme vám něco málo z historie naší obce, úryvek z knihy “Dějiny a současnost obce Polkovice”

Katastr Polkovic náleží dle současných poznatků bezpochyby k nejvýznamnějším územím s archeologickými nálezy v rámci přerovského okresu. Okolí Polkovic představovalo prostor vyhledávaný a intenzivně osídlovaný příslušníky pravěkých populací takřka ve všech obdobích pravěku i v následujících dějinných epochách. Důvodem byly dosti příznivé půdní i klimatické podmínky, dostatek vody i celková geografická poloha katastru, rozkládajícího se na rozhraní nivy a pahorkatiny ve středu tzv. starého sídelního území, zaujatého nejstaršími pravěkými zemědělci již kolem poloviny 6. tisíciletí př. n. l. Velmi významným faktorem pak byla v neposlední řadě i přítomnost mírné vyvýšeniny v nivě zvané „Ostrov“, poblíž řeky Valové, která se stala nejdůležitější pravěkou lokalitou v katastru obce. Pro topografii pravěkého a časně historického osídlení Polkovic má největší význam poloha vyvýšeniny v polní trati „Ostrov“, ležící 750 m severozápadně od intravilánu obce. Přibližně 200 m dlouhá a 50 m široká terénní vlna či vyvýšenina tvaru protáhlého oválu, orientovaná ke světovým stranám svou delší osou ve směru JZZ – SVV, geologicky zatím blíže nespecifikovaného původu, se v nejvyšším bodě zvedá jen něco málo přes 2 m nad okolní terén, avšak v rovinaté inundanci (záplavové území) Romžské nivy šlo o nepřehlédnutelný terénní útvar. Význam protáhlého mírného návrší umocňovalo nejen jeho situování bezprostředně u vodního zdroje – řeky Valové, ale i nikoliv zanedbatelný fakt, že terénní hřbet „Ostrovů“, jak již výmluvně naznačuje jeho jméno, se i v době zvýšeného stavu vody stále zvedal nad okolní, řekou Valovou zaplavenou nivou. Archeologické nálezy svědčí o osídlení „Ostrovů“ a jejich okolí od mladší doby kamenné až po dobu římskou. Pravěká sídliště, jak dokládají záchranné archeologické sondáže, byla zakládána i jižně odtud v trati „Trávníky“. Osídlení máme též doloženo, jak ještě uvidíme, i východně od „Ostrovů“, za dnešní silnicí směrem k obci, v trati „Apatyky“, další nálezy z časně doby dějinné pochází přímo i z území dnešní obce, která takto jistě nebyla ve středověku zakládána „na zeleném drnu“, ale s velkou pravděpodobností navázala na předchozí slovanské osídlení. Výrazné stopy sídelní aktivity především z doby bronzové a keltského osídlení doby laténské známe také západně od „Ostrovů“ v poloze „Švýcarky“, položené rovněž v nivě, vymezené na severu tokem Valové a na východě jejím potočným přítokem, který je odděluje od „Ostrovů“. Větší část polní trati „Švýcarky“ však již leží v k.ú. Oplocany, protože je však většina archeologů ve svých publikacích, dotýkajících se pravěkého osídlení polkovického katastru, dosud mylně spojovala s Polkovicemi a osídlení zde koneckonců navazuje na proslulé polkovické „Ostrov“, budeme o jeho dokladech stručně informovat i v našem pojednání.

Cílený zájem o archeologické památky v této oblasti na střední Hané spadá na samotný počátek 20. století a samozřejmě se nevyhnul ani Polkovicím. Cenné archeologické nálezy, náhodně nacházené a vyorávané především na „Os-

trovech“, neušly pozornosti místních obyvatel, kteří o nich informovali tehdejší badatele na poli prehistorie a „starožitností“. Keltské sídliště na polkovických „Ostrovech“ pro odbornou veřejnost objevil a první zjišťovací výzkum zde provedl věhlasný moravský archeolog, konzervátor c. k. Centrální komise pro vyhledávání a zachování historických památek na území středo a východomoravských okresů **Inocenc Ladislav Červinka**. Tento archeolog pak na zmíněné lokalitě v období první československé republiky sledoval provádění drenážních prací, přičemž získal řadu artefaktů z **mladšího neolitu**. Při průkopu svodnice v r. 1931 mj. zdokumentoval žárový hrob kultury lužických popelnicových polí, taktéž podchytil i nález římské mince. Jím nalezené prehistorické předměty jsou součástí archeologických sbírek Moravského zemského muzea v Brně, které po jistou dobu spravoval jako kustod (správce muzejních sbírek).

Na „Ostrovech“ se krátce po jejich objevení angažovali i další soudobí archeologové, zejména aktivní prostějovský badatel **Antonín Gottwald**. Získal zde nálezy především z doby popelnicových polí, které se později staly součástí archeologických sbírek Muzea Prostějovska v Prostějově. Ve stejné době bylo objeveno **J. Zikmundem** keltské sídliště rovněž v sousední polní trati „Švýcarky“, uváděné často v souvislosti s polkovickými „Ostrovky“, o jejichž správné katastrální příslušnosti k sousedním Oplocanům jsme již výše hovořili. Také zde našel zemský konzervátor **I. L. Červinka** prehistorické památky, svědčící o jejich osídlení i v dalších obdobích – v neolitu, zejména však v mladší fázi kultury lužických popelnicových polí.

O nálezy z Polkovic se zajímal a snad zde provedl i vlastní archeologický výzkum tehdy řídící učitel v nedalekém Tištině **Antonín Telička**, pozdější zakladatel archeologické sbírky přerovského muzea, který se rovněž věnoval archeologii střední Hané. Po jeho výzkumech se bohužel, na rozdíl od výše uvedených badatelů, nedochovala takřka žádná dokumentace (i když ji tehdy vedl). Prehistorické artefakty, získané Teličkou, které jsou součástí fondu archeologie přerovského muzea, jsou dle jednotlivých zachovalých údajů ve staré přírůstkové knize muzea lokalizovány pouze obecně na katastru Polkovic, bez bližší traťové specifikace. Vzhledem k dobovým okolnostem a aktivitám jiných badatelů je však velmi pravděpodobné, že i ony pochází z polohy „Ostrovky“, již byla věnována největší pozornost.

O tom, že archeologické nálezy v katastru Polkovic nejsou omezeny pouze na „Ostrovky“ a jejich okolí, ale že významné objevy lze očekávat také přímo v obci, se mohli archeologové i místní občané přesvědčit v roce 1929, kdy byl při stavbě domku vedle tehdy Hrubanovy vily, porušen výkopovými pracemi bohatý ženský hrob z doby stěhování národů. Jeho inventář, podobně jako i obsah dalšího významného hromadného nálezů, kterým byl poklad velkého množství bronzových předmětů, učiněný jen o dva roky později na poli „Za Zahrádkou“, poblíž obce, se podařilo získat do sbírek Moravského zemského muzea v Brně. Polkovice se tehdy přiřadily k nejvýznamnějším moravským archeologickým lokalitám. Objevy v obci nebo její těsné blízkosti završil 13. 8. 1953 odkryv slovanského hrobu s denárem z mladší doby hradištní, provedený členem kojetínského muzea **Rudolfem Otáhem** na pozemku státního statku, zvaného „Záhony“, dnes v jihozápadní, již zastavěné části intravilánu. Dva dny předtím tentýž amatérský zájemce realizoval zjišťovací výkopy i na „Ostrovech“ a dále též v trati „Trávnícké kopce“. V obou případech konstatoval přítomnost pravěkých sídlištních objektů, v prvním případě i přímo pozůstatků „kůlové chaty“, z nichž získal množství nálezů, převážně zřejmě z neolitu a doby popelnicových polí (mladší a pozdní doba bronzová). Při popisu svých výkopů v poloze „Trávnícké kopce“ poblíž řeky Valové ve svém písemném hlášení Archeologickému ústavu ČSAV v Brně mimo jiné vzpomněl značné množství nálezů, na které se přišlo při provádění drenáže (zřejmě ve 30. letech 20. století – „...vykopalo se tam mnoho popelnic a bronzových věcí.“) Pro nepřítomnost odborníků muselo však kojetínské muzeum od dalších výkopů upustit.

Větší archeologické výzkumy se pak po druhé světové válce v Polkovicích již neprováděly, ač při výkopových či zemědělských pracích bylo jistě možno učinit řadu pozorování. Archeologické nálezy byly počátkem října 1986 hlášeny a následně předány zaměstnancům Okresního vlastivědného muzea v Přerově (bohužel zde tehdy neexistovalo archeologické pracoviště) pracovníky provádějícími výkopové práce na rýze pro vodovodní potrubí, přičemž výkop zřejmě porušil řadu pravěkých sídlištních objektů i jeden ženský kostrový hrob, tento však blíže nedatovaný. Zřejmě nemohl být proveden regulérní záchranný archeologický výzkum. Dle záznamů u získaných předmětů v evidenci muzea a údajů polkovických občanů byla poloha nálezů přibližně stanovena do oblasti polní trati „Apatyky“ při severní straně silnice Oplocany-Polkovice, snad 200 m od západního zastavěného okraje obce. Nalezený archeologický materiál můžeme datovat do neolitu, mladší a pozdní doby bronzové a mladší doby železné. Zda keramika některého zmíněného pravěkého období mohla souviset s porušeným hrobem nelze již zpětně zjistit.

Aleš Drechsler